

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 376

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 33 din 9 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2–5
Decizia nr. 116 din 3 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	6–7
Decizia nr. 182 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
874/554.— Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății privind completarea anexei la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap	11–15
3.755.— Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice pentru modificarea Metodologiei-cadru privind organizarea admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2016—2017, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.107/2016	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 33**

din 9 februarie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de George Băeșu în Dosarul nr. 466/35/CA/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 657D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că textele legale criticate în forma anterioară modificării aduse prin Legea nr. 138/2014 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea, prin Decizia nr. 703 din 5 mai 2009, a constatat constituționalitatea acestora. Ulterior modificării prin Legea nr. 138/2014, Curtea a analizat o excepție de neconstituționalitate privind art. 24 din Legea nr. 554/2004 pe care a respins-o însă ca inadmisibilă prin Decizia nr. 124 din 10 martie 2015. De asemenea, arată că instanța constituțională s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015, nepublicată însă, cu privire la o excepție de neconstituționalitate identică cu cea din prezenta cauză. Întrucât apreciază că nu existe elemente noi de natură să schimbe jurisprudența Curții, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 466/35/CA/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 modificată prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe**, excepție ridicată de George Băeșu într-o cauză având

ca obiect soluționarea cererii de aplicare a amenzii și acordare a penalităților conform art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că modificările aduse art. 24 și art. 25 din Legea nr. 554/2004 prin Legea nr. 138/2014 sunt neconstituționale, deoarece înlătură un grad de jurisdicție la soluționarea cererii de aplicare a amenzii prevăzute la art. 24, respectiv înlătură calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care s-a soluționat cererea de amendare; consacră aplicarea unui tratament diferențiat între persoana conducătorului unei instituții, atunci când este afectat patrimoniul propriu prin aplicarea amenzii, și instituția publică (statul român) asupra căreia cade sarcina plății penalităților; stabilesc obligativitatea punerii în executare a unor hotărâri judecătorești în termen de 30 de zile, în condițiile în care, în anumite domenii (materia retrocedărilor), legislația prevede alte termene de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

6. Astfel, prin înlăturarea unui grad de jurisdicție la soluționarea cererii de aplicare a amenzii sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16, art. 21, art. 44 și art. 53. Arată în acest sens că este chemat în judecată, în nume personal, în aproximativ 150 de litigii, ce se judecă de curți de apel din țară, situație generată de numeroasele procese finalizate înainte de a ocupa funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și, respectiv, al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. Or, este practic imposibil pentru o persoană fizică să fie prezentă fizic în același timp, în toate aceste litigii. Anterior modificării, art. 24 din Legea nr. 554/2004 prevedea calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care se soluționa o cerere de aplicare a amenzii, recurs care se soluționa de Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că exista posibilitatea părții să se prezinte în fața instanței pentru a-și apăra drepturile. Chiar dacă scopul avut în vedere de legiuitor prin eliminarea căii de atac a recursului ar fi asigurarea celerității procesului civil, modificarea legislativă operată în acest sens reprezintă o ingerință vădit disproporționată în exercitarea unor drepturi fundamentale, ce încalcă prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție și pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Se mai susține că, prin aplicarea unui tratament diferențiat între persoana conducătorului unei instituții, atunci când îi este aplicată amenda prevăzută la art. 24 din Legea nr. 554/2004, și instituția publică (statul român), asupra căreia cade sarcina plății penalităților potrivit aceleiași norme juridice, este încălcat art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi. Astfel, penalitățile urmează a se acorda reclamantului „în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă”, text care prevede expres posibilitatea înlăturării ori reducerii penalității, pe calea contestației la executare, chiar după ce instanța de executare s-a pronunțat definitiv cu privire la suma datorată cu titlu de penalitate. Din interpretarea sistematică a celor două texte

legale aplicabile în cauză rezultă că, în condițiile art. 905 alin. (5) din Codul de procedură civilă, statul român are posibilitatea să invoce buna-credință și să ceară înlăturarea sau diminuarea unor penalități stabilite definitiv de instanța de executare în favoarea reclamantilor, dar conducătorul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în condițiile art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004, nu are dreptul la un tratament egal cu privire la amenzile stabilite în sarcina sa și care se fac venit la bugetul de stat. Astfel, dacă dovedește lipsa culpei, statul poate obține diminuarea sau chiar înlăturarea sumei pe care trebuie să o plătească unui reclamant, dar conducătorul unei instituții nici măcar nu poate solicita, pe aceleași considerente, reducerea cuantumului amenzii pe care o datorează statului. Aceasta demonstrează, în opinia autorului excepției, discriminarea evidentă pe care legiuitorul o face între o persoană fizică, în calitate de conducător al unei instituții, și instituția publică, ca reprezentant al statului român, aplicând astfel un tratament diferit și nejustificat privind drepturile și interesele fundamentale, față de persoane aflate în situații similare.

8. Se mai susține că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care reglementează un termen de 30 de zile pentru executarea hotărârii definitive, nu pot fi respectate în materia retrocedărilor, unde legiuitorul a stabilit alte termene ce trebuie respectate în procedura de soluționare a unui dosar de despăgubire. Astfel, procedura de soluționare a dosarelor de despăgubire, reglementată prin Legea nr. 165/2013 presupune exercitarea controlului de legalitate asupra actului emis de entitatea investită de lege cu soluționarea notificărilor, prin verificarea existenței și întinderii dreptului de proprietate asupra imobilului revendicat, evaluarea imobilelor conform grilei notariale și emiterea deciziei de compensare în puncte. În privința hotărârilor judecătorești prin care instituția a fost obligată la soluționarea unui dosar administrativ, tot legiuitorul, prin art. 41, a stabilit că punerea în executare a acestora se realizează prin parcurgerea procedurii prevăzute în art. 21 din aceeași lege. În concret, obligată fiind prin hotărâre judecătorească, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor trebuie să verifice existența și întinderea dreptului la despăgubire, iar de cele mai multe ori este necesară completarea dosarului cu documentele doveditoare. Față de termenele prevăzute de lege în acest sens, rezultă că procedura de soluționare a unui dosar de despăgubire se poate întinde pe o perioadă de cel puțin 180 de zile, timp în care Comisia nu ar avea posibilitatea să soluționeze cererea, fără a-l vătăma în mod direct pe titularul acesteia. În acest sens se apreciază că este imposibilă soluționarea unui dosar de despăgubire în termenul de 30 de zile, astfel cum prevede art. 24 din Legea nr. 554/2004, iar respectarea acestui termen ar avea ca efect încălcarea dreptului persoanelor la restituire, fiind în mod evident un abuz din partea conducerii instituției.

9. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile legale criticate nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici accesului liber la justiție, garantate la nivel constituțional, întrucât părțile pot

beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale care caracterizează procesul echitabil într-o societate democratică, permițând tuturor persoanelor să se prevaleze de posibilitatea de a contesta, pe calea contenciosului administrativ, legalitatea actelor administrative. Stabilirea unor proceduri speciale sau a particularităților procedurale pentru exercitarea drepturilor procesuale ale părților este de competența exclusivă a legiuitorului. De asemenea, apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere nici dreptului de proprietate privată, deoarece penalitățile prevăzute în art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu au doar scopul reparării prejudiciului suferit prin întârziere, ci sunt concepute ca un veritabil mijloc de constrângere pentru obținerea executării hotărârii. Situațiile evocate în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt asimilate cu ipotezele avute în vedere de procedura civilă în materia executării obligațiilor de a face sau de a nu face, adică obligații cuprinse în titluri executorii care nu pot fi îndeplinite de altă persoană decât debitorul. Mai consideră că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, deoarece nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 24: „(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de

executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executării civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.”

— Art. 25: „(1) Instanța de executare, care în materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ, aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3), fără a fi nevoie de investirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4) este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la comunicare. Dacă hotărârea a fost pronunțată de curtea de apel ea va fi supusă recursului, în același termen.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.”

15. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituția și din Legea nr. 1/2003 privind egalitatea în drepturi, art. 21 — Accesul liber la justiție, Art. 44 — Dreptul de proprietate privată și art. 53 alin. (2) privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, se invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele legale criticate prin raportare la critici identice au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a reținut că din motivarea excepției rezultă că sunt formulate critici referitoare la:

— soluția legislativă constând în amendarea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate în situația neexecutării în termen a hotărârii judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris ori să efectueze anumite operațiuni administrative;

— procedura de soluționare a cererii de aplicare a amenzii, respectiv eliminarea căii de atac a recursului împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice.

17. Curtea a reținut în ceea ce privește soluția legislativă constând în amendarea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate în situația neexecutării hotărârilor

judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, că aceasta a mai fost supusă controlului de constituționalitate, în redactarea dată art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, anterior modificării prin art. IV pct. 1 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014. Și în precedentele soluționate, criticile au fost formulate, între altele, și prin raportare la principiul egalității în drepturi și dreptul la apărare, invocate în prezenta cauză, iar autor al excepției a fost, între alții, și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în esență, că procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedural civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice. În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit obligații în sarcina autorităților publice trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile, după caz, a acesteia.

18. Curtea a mai constatat că textele de lege ce formează obiect al excepției nu aduc atingere nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nici dreptului la apărare, garantat la nivel constituțional. În acest sens, Curtea a reținut că autoritățile publice pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Așadar, prin intermediul unui astfel de reprezentant, autoritatea publică are posibilitatea de a-și exercita toate prerogativele dreptului la apărare. Cât privește conducătorul autorității, nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, astfel încât autoritatea publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești. Ca urmare, nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia conducătorului autorității publice i se nesocotește dreptul la apărare, întrucât nu a avut calitate procesuală în litigiul dedus judecății, interesele acestuia putând fi apărate cu succes de același reprezentant, consilier juridic sau avocat.

19. De altfel, amenzile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, Decizia nr. 1.083 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 29 august 2011, sau Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012).

20. Această soluție legislativă dă expresie garanțiilor dreptului la un proces echitabil astfel cum au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a statuat în mod constant faptul că „administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. Pe cale de consecință, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi” (Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 41, și Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în Cauza *Șandor împotriva României*, paragraful 24).

21. Astfel fiind, criticile formulate și care privesc, în esență, aceleași aspecte sunt neîntemeiate, pentru aceleași considerente care își mențin valabilitatea și în cauza de față.

22. În continuare, în ceea ce privește modificarea legislativă constând în eliminarea căii de atac împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice și, în consecință, stabilirea caracterului definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității publice, Curtea, prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat în jurisprudența sa, a analizat dacă această soluție legislativă are un scop legitim și este proporțională cu acel scop și a reținut că eliminarea căii de atac împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice și lipsirea acestuia de posibilitatea de a supune controlului judiciar o asemenea soluție constituie o măsură excesivă, ce depășește cadrul constituțional referitor la exercitarea căilor de atac, nefiind, în mod necesar, unica măsură aflată la dispoziția legiuitorului pentru eficientizarea executării silite în materia contenciosului administrativ. De asemenea, Curtea a constatat că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă, în cauză, prin consacrarea caracterului definitiv al soluției pronunțate cu privire la cererea de amendare a conducătorului autorității a fost eliminată singura cale de atac existentă în această materie. Aceasta, în condițiile în care, astfel cum Curtea a statuat într-o jurisprudență constantă, semnificația

sintagmei „*în condițiile legii*”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei (a se vedea și deciziile nr. 45 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 9 august 2000, sau nr. 84 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000).

23. O astfel de soluție legislativă disproporționată în raport cu scopul urmărit nu își găsește justificarea. Enunțarea unor principii generale care stau la baza Legii nr. 138/2014, din care se poate deduce intenția legiuitorului de a imprima o anume fermitate și celeritate și în ceea ce privește procedura de executare silită a hotărârilor definitive pronunțate în materia contenciosului administrativ nu constituie o justificare temeinică pentru a limita accesul liber la justiție. În plus, dezideratul celerității nu se poate realiza cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, în speță liberul acces la justiție și dreptul la exercitarea căilor de atac în condițiile legii.

24. În concluzie, Curtea a constatat că, prin consacrarea caracterului definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității publice pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești și eliminarea în acest mod a controlului judiciar al soluțiilor pronunțate în această materie, se aduce atingere accesului liber la justiție în substanța sa, încălcându-se astfel prevederile art. 21 din Constituție. În ceea ce privește prevederile art. 53 din Constituție, invocate, de asemenea, de autorul excepției în motivarea acesteia, Curtea a constatat că nu sunt incidente în cauză.

25. Ținând cont de art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și de faptul că decizia mai sus menționată a fost pronunțată ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea urmează a respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „definitivă”.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „definitivă”, și cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 24 din Legea nr. 554/2004, precum și a dispozițiilor art. 25 din același act normativ,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate în ceea ce privește soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „definitivă”, excepție ridicată de George Băeșu în Dosarul nr. 466/35/CA/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 24 din Legea nr. 554/2004, precum și a dispozițiilor art. 25 din același act normativ, excepție ridicată de același autor, în aceleași dosare, ale aceluiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 116

din 3 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ioan Sion Covaciu în Dosarul nr. 25.052/271/2014 al Judecătoria Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.006D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și precizează că, la dosar, autorul excepției a comunicat note scrise prin care, invocând mai multe dispoziții din Constituție, susține admiterea criticilor de neconstituționalitate și solicită comunicarea deciziei Curții Constituționale.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că autorul excepției nu a indicat normele din Constituție pretins încălcate de prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 25.052/271/2014, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ioan Covaciu Sion într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, fără a indica normele sau principiile constituționale pretins a fi încălcate, susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu îi permit a solicita ajutor public judiciar, întrucât veniturile sale depășesc 600 lei, iar conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, taxa este de 100 lei, sumă de care nu se poate lipsi. Arată că veniturile sale sunt insuficiente față de obligațiile de plată a taxelor și impozitelor și în raport cu cheltuieli privind necesitățile proprii, medicamentele, fiind bolnav incurabil.

6. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** consideră că excepțiile de neconstituționalitate invocate ar trebui respinse ca neîntemeiate, contestatorul neindicând dispozițiile constituționale încălcate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013

privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare.

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, exprimată prin notele scrise depuse de acesta la Dosarul nr. 1.006D/2015, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind trăsăturile statului român și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață, integritate fizică și psihică, art. 23 alin. (1) privind libertatea individuală, art. 24 alin. (1) și (2) privind dreptul la apărare, art. 26 alin. (1) privind dreptul la viață intimă, familială și privată, art. 35 alin. (1) și (2) privind dreptul la mediu sănătos, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 privind contribuțiile financiare, art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

12. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că, în excepția de neconstituționalitate ridicată în fața instanței judecătorești, astfel cum aceasta a fost formulată în scris, în cadrul litigiului dedus judecății, autorul excepției nu a indicat normele din Constituție pretins încălcate de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ioan Covaciu Sion în Dosarul nr. 25.052/271/2014 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Oradea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Societatea „Energobit” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.888/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.463D/2015.

2. La apelul nominal răspunde avocatul Călin Eugen Bucerzan, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru autoarea excepției. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată. Precizează că invocă în susținerea excepției și art. 44 alin. (2) din Constituție. În acest sens arată că textul de lege criticat instituie excepții de la plata timbrului de mediu pentru autovehicule, însă lit. e) a art. 8 se referă la autovehicule dobândite prin moștenire. Or, restul excepțiilor prevăzute la art. 8 se referă atât la persoane fizice, cât și la persoane juridice. Astfel, singura discriminare apare la lit. e) a art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013. În procedura de fuziune prin care se transmite universalitatea de patrimoniu, persoana juridică este în aceeași situație cu persoana fizică ce dobândește autovehiculul prin moștenire, termenul general folosit de legiuitor fiind „succesiunea”. Se încalcă astfel proprietatea, care trebuie tratată în mod egal. Mai arată că nu este de acord cu punctul de vedere al Guvernului potrivit căruia excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, sens în care susține că nu solicită interpretarea textului de lege criticat, ci constatarea că acesta este neconstituțional, instituind discriminări din punctul de vedere al tratamentului fiscal, între o persoană fizică și o persoană juridică. Mai susține că se încalcă și principiul neutralității fiscale. În final, susține că dispozițiile criticate contravin și art. 21 din Constituție, deoarece în practică se resping acțiunile în instanță formulate de persoanele juridice, având ca obiect scutirea de la plata timbrului de mediu pentru autovehiculele dobândite ca urmare a fuziunii prin absorbție.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece exceptarea de la plata timbrului de mediu pentru autovehiculele dobândite prin moștenire se face în considerarea transmiterii bunului ca efect al moștenirii, care se deschide prin faptul natural al decesului persoanei în patrimoniul căreia se afla bunul. Or, situația persoanelor juridice constituite prin fuziune este diferită, deoarece în cazul lor transmitiunea patrimoniului operează prin acordul de voință al persoanelor juridice. De altfel, exceptarea prevăzută de textul de lege criticat este rezultatul voinței legiuitorului.

5. Având cuvântul în replică, reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate susține că nu există în nicio expunere de motive argumentarea diferențierii între persoanele fizice și persoanele juridice, sub aspectul invocat, și că nu există nicio justificare pentru instituirea acestei diferențe prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.888/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea „Energobit” — S.A. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii prin care reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu părțile Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Fondului pentru Mediu și Instituția Prefectului Cluj, obligarea ANAF și a Administrației Fondului pentru Mediu la restituirea sumelor achitate cu titlu de timbru de mediu pentru două autovehicule, în temeiul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate aduc atingere dispozițiilor art. 16 din Constituție, întrucât realizează o discriminare a persoanelor juridice față de transmisiunea universală a patrimoniului care operează în cazul persoanelor fizice, restrângând în mod nejustificat câmpul de aplicare al scutirii de la plata timbrului de mediu. Dispozițiile de lege criticate vizează exclusiv persoanele fizice, acestea fiind scutite de la plata timbrului de mediu în cazul transmisiunii universale care se realizează prin succesiune. Or, susține autoarea excepției, esența dispozițiilor art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 este caracterul de transfer universal, nicidecum calitatea de persoană fizică. Astfel, nu se justifică o scutire de la plata timbrului de mediu în cazul persoanelor fizice și o obligație de plată a timbrului de mediu pentru persoanele juridice, atât timp cât, în esență, este vorba despre aceeași situație, respectiv un transfer universal de patrimoniu, necesar pentru a împiedica lăsarea unui patrimoniu fără titular. Având în vedere intenția legiuitorului de a scuti de la plata timbrului de mediu transferul universal al patrimoniului care trece de la o persoană la alta, ca urmare a încetării existenței unei persoane, același tratament trebuie aplicat atât persoanei fizice, cât și persoanei juridice. Analizând noțiunile de „moștenire”, precum și „efectele deschiderii succesiunii”, se ajunge la concluzia că efectele juridice sunt identice — transmiterea universală a patrimoniului, atât în cazul persoanei fizice în caz de deces, cât și în cazul persoanei juridice în caz de încetare a existenței prin procedura fuziunii prin absorbție. Mai susține că, prin dispozițiile de lege criticate, se aplică un tratament juridic diferit unor persoane aflate într-o situație juridică identică și, astfel, inaplicabilitatea art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 față de persoana juridică creează o discriminare din punct de vedere fiscal în raport cu persoana fizică. Or, pentru a nu fi în prezența unei discriminări din punctul de vedere al tratamentului fiscal între o persoană fizică și o persoană juridică, cu privire la scutirea de la

plata timbrului de mediu, este necesară aplicarea prevederilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 și în cazul încetării persoanei juridice prin absorbție.

8. Mai susține că se încalcă și principiul neutralității fiscale, reglementat de art. 3 din Codul fiscal, principiu care reprezintă o transpunere în plan fiscal a principiului nediscriminării și care își găsește aplicare și prin intermediul art. 27 — „*Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare*” din Codul fiscal. De asemenea, autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin și principiului stabilității sistemului fiscal, care subsumează două aspecte: principiul certitudinii impunerii fiscale și principiul eficienței impunerii fiscale. Mai mult, potrivit Hotărârii din 7 iulie 2011, pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Serkov împotriva Ucrainei*, în baza principiului *in dubio contra fiscum*, orice dubiu asupra existenței faptului impozabil, asupra naturii acestuia sau asupra normei aplicabile, susceptibilă de interpretări ambigue sau multiple, profită contribuabilului.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, orice legislație aplicabilă unui subiect de drept trebuie să fie accesibilă persoanelor implicate, precisă și previzibilă în aplicarea sa (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109).

9. În final, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că acolo unde legislația națională oferă interpretări ambigue sau multiple, unor drepturi și obligații ale contribuabililor, remediul cel mai la îndemână pentru autorități, pentru a se conforma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, este aplicarea vechiului principiu *in dubio contra fiscum*, ridicat la rang de drept al omului.

10. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, deoarece nu se poate pune semnul egalității între persoana fizică și persoana juridică, „cele două având regimuri juridice diferite”, astfel că se justifică tratamente juridice diferite.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia solicită, în realitate, pe de-o parte, interpretarea normelor de lege în materie, în sensul că de scutirea plății timbrului de mediu să beneficieze și persoanele juridice care se reorganizează prin fuziune prin absorbție și, pe de altă parte, modificarea acestor norme, întrucât o asemenea interpretare ar putea fi dată numai în măsura în care textul de lege ar cuprinde o asemenea prevedere.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 4 martie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, având

următorul cuprins: „*Timbrul nu se plătește atunci când autovehiculele sunt: [...] e) dobândite prin moștenire, în cazul în care aceasta a intervenit în intervalul de 2 ani de la data deschiderii succesiunii;*”.

16. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

17. Cu privire la susținerea din ședința publică a reprezentantului autoarei excepției, în sensul că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 21 și art. 44 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că această solicitare nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...]*”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți [...]*”. Cadrul procesual specific al excepției de neconstituționalitate este, așadar, cel fixat prin actul de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția. Or, prin încheierea de sesizare s-a reținut ca temei constituțional doar art. 16 din Constituție, fără legătură cu art. 21 și art. 44 alin. (2) din Constituție, invocate în ședința publică. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, invocarea în fața Curții, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei, care nu are nicio legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992. (A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 272 din 23 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 4 septembrie 2013). Așa fiind, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la principiul egalității, consacrat de art. 16 din Constituție, că, în jurisprudența sa, a statuat că acesta „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

19. Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate prevăd scutirea de la plata timbrului de mediu pentru autovehiculele dobândite prin moștenire, în cazul în care aceasta a intervenit în intervalul de 2 ani de la data deschiderii succesiunii, ceea ce nu poate constitui o discriminare față de persoanele juridice înființate prin fuziune prin absorbție, cele două categorii de persoane nefiind în aceeași situație juridică, sub aspectul scopului pentru care legiuitorul a reglementat scutirea de la plata timbrului de mediu

pentru autovehicule. Astfel, fuziunea persoanelor juridice este reglementată cu caracter general în Codul civil (art. 234 — „Fuziunea” și art. 235 — „Efectele fuziunii”) și cu caracter special în Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Fuziunea este operațiunea prin care se realizează o concentrare a societăților, două sau mai multe societăți se reunesc pentru a forma o societate, și are ca efect transmiterea patrimoniului societăților care își încetează existența către societatea beneficiară care, astfel, dobândește întregul patrimoniu, adică totalitatea drepturilor și obligațiilor care au aparținut societăților care și-au încetat existența. Curtea mai reține că, potrivit art. 239 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, „Fuziunea [...] se hotărăște de fiecare societate în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al societății.” Așadar, înființarea unei persoane juridice prin fuziune reprezintă un act de voință, deliberativ, al asociaților, transmiterea întregului patrimoniu hotărându-se de către organele de conducere ale societăților care își încetează existența.

20. Or, transmiterea patrimoniului unei persoane fizice decedate către una sau mai multe persoane în ființă se deschide în momentul decesului acesteia, potrivit art. 954 din Codul civil. Așadar, legiuitorul a dorit să excepteze de la plata timbrului de mediu autovehiculele dobândite prin moștenire, dată fiind situația distinctă a succesiunii persoanelor fizice față de alte situații, cum este cea din cauza de față, referitoare la transmiterea patrimoniului între persoane juridice. Prin urmare, cele două categorii de persoane nu pot fi tratate identic sau similar sub aspectul scutirii de la plata timbrului de mediu pentru autovehicule și, astfel, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora persoana juridică ce a luat naștere prin fuziune s-ar afla în aceeași situație juridică cu persoana fizică moștenitoare, sunt nefondate.

21. Pe de altă parte, Curtea reține că instituirea unor scutiri de la plata timbrului de mediu este la latitudinea legiuitorului, care, în considerarea unor situații speciale, a prevăzut, la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, că timbrul de mediu nu se plătește atunci când autovehiculele sunt: *încadrate în categoria vehiculelor istorice [lit. a)]; acordate instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate, prin donații sau finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, precum și*

din programe de cooperare științifică și tehnică [lit. b)]; transferate cu titlu gratuit de la autorități sau instituții publice altor autorități sau instituții publice [lit. b¹)]; confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și acordate cu titlu gratuit în conformitate cu prevederile legale în vigoare [lit. c)]; destinate competițiilor sportive, definite conform prevederilor legale în vigoare [lit. d)]; dobândite prin moștenire, în cazul în care aceasta a intervenit în intervalul de 2 ani de la data deschiderii succesiunii [lit. e)]. De altfel, scutirea de la plata timbrului de mediu nu reprezintă un drept fundamental. Astfel, legiuitorul este în măsură să acorde scutiri sau alte facilități, fără ca acestea să constituie discriminări de natură a contraveni art. 16 din Constituție și, prin urmare, critica de neconstituționalitate raportată la aceste dispoziții constituționale este neîntemeiată.

22. Cât privește invocarea încălcării principiilor din Codul fiscal, Curtea reține că aceste susțineri nu pot fi primite, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”. Așadar, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele, astfel cum susține autoarea excepției.

23. Referitor la invocarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, mai exact a Hotărârii din 7 iulie 2011, pronunțate în Cauza *Serkov împotriva Ucrainei*, Curtea Constituțională reține că, așa cum s-a precizat în paragraful 37 al acestei hotărâri, dispozițiile de lege din Ucraina referitoare la scopul scutirii de TVA au fost interpretate diferit de către instanțele naționale, ceea ce a condus la concluzia, menționată în paragraful 42, că lipsa de previzibilitate și de claritate a legii referitoare la un aspect fiscal foarte important, ce a produs interpretări divergente ale instanțelor, afectează cerința „calității legii” prevăzută de Convenție. Astfel, autoritățile naționale erau obligate să își însușească interpretarea mai favorabilă pentru plătitorul de taxe (paragraful 43).

24. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că în speța de față nu se pune problema unor interpretări divergente ale instanțelor judecătorești naționale, ci textul art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 este clar și previzibil, în sensul că de scutirea de la plata timbrului de mediu beneficiază persoanele fizice care dețin autovehicule dobândite prin moștenire, în cazul în care aceasta a intervenit în intervalul de 2 ani de la data deschiderii succesiunii.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Energobit” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.888/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 8 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 874 din 26 aprilie 2016

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 554 din 4 mai 2016

ORDIN

privind completarea anexei la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.616/ANPD din 1 martie 2016 al Direcției generale drepturile persoanelor cu dizabilități din cadrul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități și al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din Ministerul Sănătății,

luând în considerare prevederile art. 85 alin. (10) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1.992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 și 885 bis din 27 decembrie 2007, cu modificările ulterioare, la capitolul 8 „Funcțiile pielii”, după „Evaluarea gradului de handicap în afectarea funcțiilor pielii” se introduce „Evaluarea persoanelor cu sechele majore ale arsurilor complexe în vederea încadrării în grad de handicap”, care are cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

Art. II. — Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, serviciile de evaluare complexă a persoanelor adulte din cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și comisiile județene de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, respectiv ale sectoarelor municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

ANEXĂ

Evaluarea persoanelor cu sechele majore ale arsurilor complexe în vederea încadrării în grad de handicap

Evaluarea persoanelor cu sechele postarsură prin agenți termici — flacăra, substanțe inflamabile, contact cu solide sau lichide fierbinți —, electrici, chimici, explozii sau radiații, asociate sau nu cu intoxicații prin inhalarea substanțelor rezultate în urma combustiei, în vederea încadrării în grad de handicap, se realizează particularizat în funcție de:

— suprafața și profunzimea arsurii: factori care determină gravitatea leziunii;

— localizarea arsurii: pe față și gât — risc de asfixie și defecte estetice, cu puternic impact asupra psihicului; pe organele genitale — risc de infectare; pe extremități — incapacitate funcțională; pe mâini — insuficiență funcțională și estetică; arsurile părții superioare a corpului sunt mai problematice, interesează zone vaste de țesut tegumentar, generând îngrijiri speciale: leziuni respiratorii primare, de o gravitate deosebită, precum și alte leziuni asociate;

— consecințele secundare în plan psihologic, care determină tulburări psihice asociate (tulburare de stres posttraumatic, tulburare de anxietate generalizată, tulburări afective organice etc.);

— instalarea unor complicații majore pe aparate și sisteme afectate secundar: deficiențe senzoriale, insuficiență respiratorie, hepatică, renală;

— existența tulburărilor osteoarticulare, musculotendinoase sau/și neurologice secundare de tip paretic/plegic, amputații;

— prezența unor stome definitive;

— asocierea unor tulburări ale funcțiilor mișcării cu cele somatice sau senzoriale;

— intensitatea tulburărilor de postură, locomoție sau/și gestualitate;

— limitarea prehensiunii și manipulației;

— deteriorarea capacității de autoservire și autoîngrijire;

— necesitatea susținerii în activitățile de autoîngrijire, pe durata terapiei complexe chirurgicale intraspinalicești sau ca urmare a realizării transplantului de piele.

Sechelele cicatriciale postcombustionale majore la nivelul dermului și hipodermului sunt reprezentate de deformări cicatriciale: cicatrici normotrofile, hipertrofile, atrofile și cheloide; bride cicatriciale; redori cicatriciale; cicatrici ulcerate sau malignizate. Retracțiile cicatriciale sunt cel mai frecvent sechele postcombustionale, cauzate de contracția țesuturilor moi în urma vindecării plăgilor. Bridele cicatriciale se evidențiază, de regulă, pe pliurile de flexie articulară sau în zonele cu exces cutanat: regiunile gâtului, axilară, poplitee, cubitală.

Alte sechele majore sunt reprezentate de redori: 80% din redori sunt dermogene, iar 20% sunt cauzate de retracții ale mușchilor, tendoanelor, ligamentelor și capsulelor articulare.

Următoarele scale pot orienta asupra gradului de funcționalitate și autonomie a persoanei cu sechele complexe postcombustionale, în corelație cu rezultatul evaluării complexe: scala universală de apreciere a cicatricilor (SUAC, 2006), scala de apreciere a gradului de impact al procesului cicatricial asupra calității vieții pacientului (BSHS-R, 1994), scorul de apreciere a rezultatului final de tratament la membrul superior (UCLA, 1986), sistemul de apreciere a disfuncției membrului inferior (OBERG, 1994), care pot fi atașate referatului de specialitate, în funcție de structurile afectate.

PARAMETRI FUNCȚIONALI		<p>Examen chirurgie plastică și reconstructivă, dermatologie, ortopedie, neurologie, oftalmologie, pneumologie, nefrologie, gastroenterologie și hepatologie, în funcție de organele afectate</p> <p>După caz:</p> <ul style="list-style-type: none"> — examene radiografice, segment afectat; — evaluări psihologice; — testări biometrice; — spirometrie, analiza gazelor sanguine; — testarea mobilității articulare, scală de gradare a forței musculare; — indice de masă corporală; — analize de laborator: hemoleucogramă, biochimie etc.; — scale specifice cicatricilor deformante: SUAC, BSHS-R, UCLA, OBERG, completate de către — medicii specialiști, atașate referatelor de specialitate; — scale de evaluare a autonomiei: ADL, IADL etc.
DEFICIENȚĂ MEDIE	HANDICAP MEDIU	<ul style="list-style-type: none"> — cicatrici deformante ale unui membru superior, cu redoare strânsă sau anchiloză de umăr și cot, asociată sau nu cu tulburări neurologice, cu afectarea moderată a prehensiunii și manipulației; — deformări, redori și anchiloze de mâini bilateral; — amputația policelui de la nivelul unei mâini, asociată cu cicatrici deformante, cu imposibilitatea realizării prehensiunii, cu păstrarea integrității funcționale a membrului contralateral; — afectare moderată a prehensiunii la nivelul ambelor mâini prin leziuni la nivelul degetelor II, III, IV și V de tipul: anchilozelor articulare, amputațiilor digitale parțiale, afectărilor tendoanelor flexoare și extensoare cu deformări digitale (deget în butonieră, deget în gât de lebădă); — asocierea de leziuni ale policelui și a maximum două alte degete de la nivelul aceleiași mâini, ce determină o afectare moderată a prehensiunii, cu bride cicatriciale extinse la nivelul articulației cotului sau umărului, care reduc mobilitatea (flexie/extensie, pronație/supinație, abducție/adducție) membrului afectat cu până la 50% din amplitudinea fiziologică; — cicatrici deformante ale membrelor inferioare, cu redoare strânsă sau anchiloză de gleznă, bilateral, sau redoare strânsă sau anchiloză de genunchi sau șold, unilateral; — alte tulburări neurologice, amputații ale membrelor superioare sau inferioare, fără alte deficiențe asociate, conform încadrării de la capitolele respective. <p>Afectările osteoarticulare nu împiedică ortostatismul, dar deplasarea pe distanțe mari se realizează cu dificultate, necesitând dispozitive ortopedice pentru a preveni deteriorarea articulațiilor supradiacente și/sau controlaterale;</p> <ul style="list-style-type: none"> — cicatrici deformante, redori ale extremității cefalice și/sau toracelui, cu afectarea ușoară/medie a funcției de respirație, fonație, masticatie și deglutiție; — cicatrici postcombustionale localizate la nivelul feței, dacă suprafața acestora depășește 50% din suprafața feței fără afectări funcționale, asociate sau nu cu cicatrici postcombustionale localizate la nivelul scalpului, cu alopecie restantă ce depășește 50% din suprafața scalpului; — cicatrici postcombustionale localizate la nivelul pleoapelor, ce determină modificări moderate ale ocluziei palpebrale, cu răsunet asupra funcționalității oculare pe termen lung (obiectivate de medicul oftalmolog), ce necesită tratament chirurgical de corectare până la soluționarea chirurgicală; — cicatrici postcombustionale localizate la nivelul regiunii nazale, cu afectare moderată a respirației din cauza devierii cicatriciale a septului, precum și a asimetriei narinare cicatriciale — leziuni ce necesită tratament chirurgical de corectare până la soluționarea chirurgicală; — cicatrici postcombustionale localizate la nivelul buzelor, ce determină modificări moderate ale alimentației, procesului de masticatie, pronunție, constând în limitarea deschiderii și ocluzia incompletă, dar fără afectarea stării nutriționale a pacientului — leziuni ce necesită tratament chirurgical de corectare până la soluționarea chirurgicală; — deficiența medie vizuală, respiratorie, renală, hepatică, conform încadrării de la capitolele respective.
DEFICIENȚĂ ACCENTUATĂ	HANDICAP ACCENTUAT	<ul style="list-style-type: none"> — cicatrici deformante ale membrelor superioare, cu afectări articulare de umăr și cot, bilaterale, cu reducerea mobilității cu până la 75% din amplitudinea fiziologică, cu limitarea severă a manipulației; — bride cicatriciale, afectări articulare localizate la nivelul articulației cotului sau umărului, unilateral, care reduc mobilitatea (flexie/extensie, pronație/supinație, abducție/adducție) membrului afectat cu peste 90% din amplitudinea fiziologică;

		<p>— asociere de cicatrici deformante și/sau afectări articulare ale unui membru superior cu cele ale unui membru inferior, care determină limitări severe atât ale gestualității și manipulației, cât și ale locomoției, deplasarea realizându-se cu sprijin extern;</p> <p>— cicatrici deformante ale membrelor inferioare, redoare strânsă, anchiloze sau artroze de genunchi sau șold bilaterale, care determină limitarea accentuată/severă a mobilității, necesitând sprijin extern pentru menținerea ortostatismului, și a deplasării și o limitare parțială a capacității de autoservire și autoîngrijire;</p> <p>— amputația policelui de la nivelul ambelor mâini, asociată cu deformări sau amputații parțiale ale celorlalte degete, ce determină incapacitatea realizării prehensiunii bilateral;</p> <p>— afectare severă a prehensiunii la nivelul ambelor mâini prin leziuni digitale multiple (minimum 3 degete), de tipul: anchilozelor articulare, amputațiilor digitale parțiale, afectărilor tendoanelor flexoare și extensoare cu deformările digitale (deget în butonieră, deget în gât de lebădă) și cu limitarea mișcării în articulațiile supradiacente;</p> <p>— asocierea de leziuni ale tuturor degetelor de la nivelul aceleiași mâini (incluzând policele), ce determină o afectare severă a prehensiunii cu bride cicatricile și afectări articulare localizate la nivelul articulației cotului sau umărului, care reduc mobilitatea membrului afectat cu până la 75% din amplitudinea fiziologică;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul feței, dacă suprafața acestora depășește 75% din suprafața feței, cu afectări funcționale evidente (afectarea ocluziei palpebrale, a respirației și alimentației), asociate sau nu cu cicatrici postcombustionale localizate la nivelul scalpului cu alopecie restantă, ce depășește 75% din suprafața scalpului;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul pleoapelor, ce determină modificări severe ale ocluziei palpebrale, cu răsunet asupra funcționalității oculare pe termen scurt, mediu și lung (obiectivate de medicul oftalmolog), ce necesită tratament chirurgical de corectare până la soluționarea chirurgicală;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul regiunii nazale, cu afectare severă a respirației din cauza devierii cicatriciale a septului, precum și a asimetriei narinare cicatriciale — leziuni ce implică efectuarea de intervenții chirurgicale multiple până la soluționarea chirurgicală;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul buzelor, care determină modificări severe ale proceselor de masticatie, deglutiție și fonație, constând în limitarea deschiderii și ocluzie incompletă, ce determină modificări ale statusului nutrițional al persoanei și necesită tratament chirurgical de corectare până la soluționarea chirurgicală;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul buzelor și cavității bucale, incompatibile cu deglutiția și fonația, ce necesita intervenții chirurgicale multiple; stome definitive;</p> <p>— alte tulburări neurologice, amputații de membre superioare sau/și inferioare, conform încadrării de la capitolele respective;</p> <p>— deficiență accentuată vizuală, respiratorie, renală, hepatică, conform încadrării de la capitolele respective.</p> <p>În situația asocierii a două sau mai multe deficiențe, dintre care una este un handicap fizic, pentru perioade limitate, până la corecția terapeutică a acestor deficite, încadrarea în grad de handicap se poate stabili la un grad superior.</p>
DEFICIENȚĂ GRAVĂ	HANDICAP GRAV	<p>— cicatrici deformante generalizate sau/și afectări musculotendinoase ale membrelor inferioare și superioare sau/și ale articulațiilor mari — șold, genunchi —, bilateral, în stadiul sever, în cursul terapiei de reabilitare sau neoperabile sau cu complicații tardive postoperatorii, în afara resurselor terapeutice, care determină limitarea totală a ortostatismului și locomoției, necesitând fotoliu rulant pentru deplasarea în interiorul sau exteriorul locuinței sau imobilizare totală și sprijin din partea altei persoane pentru autoservire și autoîngrijire;</p> <p>— amputația tuturor degetelor de la ambele mâini, asociate cu bride cicatriciale și afectări articulare, la orice nivel al membrelor superioare;</p> <p>— amputația unui membru superior la orice nivel, asociată cu limitarea totală de prehensiune și manipulație la membrul controlateral;</p> <p>— alte tulburări neurologice, amputații, care generează o deficiență funcțională gravă, conform încadrării de la capitolele respective;</p> <p>— sechele cicatriciale postcombustionale care reduc capacitatea pulmonară totală, persoana necesitând dispozitive medicale externe de tip OLD;</p> <p>— cicatrici postcombustionale localizate la nivelul feței, care afectează sever ocluzia palpebrală, cu leziuni conjunctivale, corneene sau ale altor structuri ale ochiului, exprimate prin pierderea acuității vizuale, obiectivate prin consult oftalmologic.</p> <p>Stabilirea deficienței grave vizuale, respiratorii, renale, hepatice se realizează conform încadrării de la capitolele respective.</p> <p>În funcție de rezultatul evaluării complexe, persoana poate fi încadrată în grad de handicap grav, cu asistent personal, în situația în care are pierdută total capacitatea de autoservire, autoîngrijire și necesită sprijin permanent, sau grav fără asistent personal, atunci când necesită sprijin parțial pentru activitățile cotidiene.</p>

1. Scala de apreciere a gradului de impact al procesului cicatricial asupra calității vieții pacientului — BSHS-R (Revised Burn-Specific Health Scale)

Indice BSHS-R	extrem	pronunțat	moderat	puțin	absent
Pierdere a abilității funcționale de lucru	0	1	2	3	4
Pierdere a capacității de lucru	0	1	2	3	4
Pierdere a aspectului corpului	0	1	2	3	4
Relaționarea interpersonală	0	1	2	3	4
Activitatea interpersonală	0	1	2	3	4
Termorecepția	0	1	2	3	4
Organizarea tratamentului	0	1	2	3	4

Aprecierea gradului de impact al procesului cicatricial asupra calității vieții pacientului BSHS-R:

0—7 puncte — impact extrem în calitatea vieții (grav);

8—15 puncte — calitatea vieții sever pierdută (accentuat);

16—21 de puncte — calitatea vieții pierdută moderat (mediu);

22—28 de puncte — calitatea vieții neschimbată.

2. Scorul de apreciere a rezultatului final — UCLA (UCLA end-result score)

Categorie	Puncte
Durere (maximal 10 puncte)	
Durere pronunțată, permanentă, cupată cu analgezice puternice	1
Durere periodică, la efort, cupată cu analgezice	2
Durere moderată, permanentă, cupată cu preparate salicilate	4
Durere moderată, la efort, cupată cu preparate salicilate	6
Durere ușoară, periodică	8
Fără durere	10
Activitate zilnică (maximal 10 puncte)	
Impotență funcțională totală	1
Mișcări ușoare	2
Lucrul ușor prin casă	4
Deservire de sine stătătoare	6
Limitare neînsemnată	8
Nelimitată	10
Satisfacția pacientului (maximal 5 puncte)	
Nemulțumit și agravare	0
Mulțumit și ameliorare	5
Volumul mișcărilor (maximal 5 puncte)	
< 30°	0
30°—45°	1
45°—90°	2
90°—120°	3
120°—150°	4
> 150°	5
Aprecierea puterii musculare (maximal 5 puncte)	
Obişnuită	5
Bună	4
Relativ scăzută	3
Scăzută considerabil	2
Rigiditate musculară	1
Incapacitate musculară	0

Punctajul maximal este de 35 de puncte, un scor de peste 27 de puncte semnificând un rezultat satisfăcător al funcționalității persoanei.

3. Sistemul de apreciere a disfuncției membrului inferior — OBERG

Indice	Puncte				
	0	1	2	3	4
Flexia femurului	> 100°	85—95°	70—80°	50—65°	< 50°
Deficit de extensie	0	5°	10°	15°	> 15°
Abducția femurului	> 15°	15°	10°	5°	0°
Adducția femurului	> 15°	15°	10°	5°	0°
Flexia gambei	> 115°	100—115°	85—95°	70—80°	< 65°
Deficit de extensie	0	5°	10°	15°	> 15°
Ridicarea din poziția semișezândă	> 25 cm	16—24 cm	10—15 cm	5—9 cm	< 5 cm
Ridicare/Așezare	35 cm	40 cm	45 cm	50 cm	> 55 cm
Înălțimea treptei	45 cm	40 cm	25 cm	17 cm	< 10 cm
Staționare picior	40—60 sec.	25—39 sec.	15—24 sec.	5—14 sec.	< 5 sec.
Ridicare scări	independent	monosuport	suport dublu	suport suplimentar	nu poate
Deplasare (m/sec.)	> 1,4	1—1,3	0,7—0,9	0,5—0,6	< 0,5
Ajutor	fără	2 cârje	mergător	cărucior	nu merge
Conduce transport	fără limite	autocamion	autoturism	pasager	special
Lucrul în casă	fără limite	cu durere	limitat	nu lucrează	nu poate
Activitate zilnică	fără limite	lucrează șezând	ajutor periodic	ajutor permanent	ajutor în toate
Hobby	fără limite	cu durere	50%	limitat sever	limitat complet
Durere	fără	efort	repaus	efort și repaus	permanent

4. Scală universală de apreciere a cicatricilor (SUAC)

Indice	Puncte					
	0	1	2	3	4	5
Pigmentare	normal	hipopigmentare	pigmentare	hiperpigmentare	—	—
Vascularizare	normal	roz	roșu	purpuriu	—	—
Flexibilitate	normală	flexibilă	moderat flexibilă	ferm	bride cicatriciale	redoare
Grosime	plată	0—2 mm	2—5 mm	> 5 mm	—	—
Relieful suprafeței	netedă	25% reliefată	50% reliefată	75% reliefată	100% iregulară	—
Ulcerare	absentă	regenerare	persistentă	progresivă	—	—
Temperatură	identică	scăzută	> 0,5°C	> 1°C	—	—
Prurit, parestezie	absentă	periodic, nepronunțat	permanent, moderat	permanent, pronunțat	—	—
Progresare	absentă	nepronunțată	moderată	pronunțată	—	—
Sensibilitate	obișnuită	mărită	scăzută	absentă	—	—

Aprecierea gradului de manifestare a procesului cicatricial conform SUAC:

0—10 puncte — proces cicatricial nepronunțat;

11—20 de puncte — proces cicatricial moderat pronunțat;

21—38 de puncte — proces cicatricial sever.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN**pentru modificarea Metodologiei-cadru privind organizarea admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2016—2017, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.107/2016**

În temeiul prevederilor art. 94 alin. (2) lit. q) și ale art. 151 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 49/1999 privind înființarea Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, în baza Legii nr. 172/1998 privind ratificarea Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997,

luând în considerare dispozițiile Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 4.022/2008*) privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor și a Metodologiei de recunoaștere și echivalare a diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.107/2016 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind organizarea admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2016—2017,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia-cadru privind organizarea admiterii în ciclurile de studii universitare de licență, de master și de doctorat pentru anul universitar 2016—2017, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 3.107/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) La admiterea în ciclul de studii universitare de licență pot participa absolvenții de liceu cu diplomă de

bacalaureat sau echivalentă, precum și absolvenții studiilor efectuate în străinătate și recunoscute de către direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, ca fiind studii/diplome de bacalaureat.”

2. La articolul 7, alineatul (2) se abrogă.

Art. II. — Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor și instituțiile de învățământ superior duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 11 mai 2016.

Nr. 3.755.

*) Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 4.022/2008 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

